

(המשך מעמוד 15)

כשהתגרשתי, נתתי לאחי את ה בית. הוא עובד כיום כמנהל התימורת במונטריאול. הוא גידל כבית את ילדיו. הילדים היו קטנים, בני 7, 8, כשהתגרשתי.

אשתי היא גם גיטתי

ה גירושין שלי מאשתי, ונשואיה ה לאחי, היו נקיים לגמרי. היה פסק זמן של שנתיים בין הגירושין והנישור

שתי הנשים, נאנסי ואשתי הראשונה, אינן מוכרות זו עם זו. הן לא רבו מעולם, אבל כשהן נפגשות הן מחליפות לכל היותר חיוכים. זה די קואב לי. הגירושין שלי לא גרמו לשום בעיות עם הבן. הוא קיבל את אחי כאביו. הבעיות היו עם הבת. היא גרמה לי לא פעם לבכות כלילות. היו לי הרבה בעיות איתה. היא ברחה מהבית. בימים אלה היא נפרדת מבעלה, ועד מרת לקבל את הגט, כך שהוריו של נכדי הראשון יהיו גרושים. זה גורם לי עוגמת נפש רבה. הנכד הוא עכשיו בן

המיטבח ופינת האוכל שבה העמידה נאנסי מהי טה. במתכוון. ספתי ישיבה רכה דיה. שבעלי לא יקום ויברח. כשהיא מבשלת, הוא מעיין בתווים.

חדר האוכל גדוש העתיקות, כפי שהוא מופיע בירחון הניקו רה האמריקאי, ארכיטקטורל דיגסט. שהקדיש שמונה עמודים מרובי תצלומי צבע מרהיבים לוויילת-הפאר של מהטה.

שנתיים. אני די נבוך כשאת שואלת אותי על הנשים המוזרות אחריי בארץ. האמת היא שבעולם-המוסיקה יש כל כך הרבה פייגלאך (הומנו-סקטור אלים), שאם יש כמה נורמלים, למה שהם לא ייהנו? שיהיה להם לבריאות.

הם ההורים לא אהבו את הרעיון. הם טענו שאם היא לא טובה לאח אחד, למה שתחתן עם השני? לאשתי-לשעבר יש, כנראה, שיטה. היא ילדה לאחי בת, שהיא כיום בת 18, ובן, כיום בן 16 — בדיוק כמו שילדה ל לי. קודם בת ואחרי כך בן.

הפקיד הורשע, הבוס זוכה!

ה לא יתכן! קרא אריה ליפסון, כאשר שמע בשבוע שעבר כי ש"י (שלום יעקב) מאיר, מנכ"ל כולבו שלום ובנו של המיליארדר מרכזי מאיר, זוכה מכל אשמה. הדבר הפתיע אותו במיוחד, מכיוון שרק חודשיים קודם לכן הורשע מנהל-השבונות של הכולבו באותה עבירה עצמה, שעשה כשליחו של ש"י מאיר.

לפני עשר שנים היו ליפסון וש"י מאיר ידידים גדולים. הם הכירו זה את זה כאשר הסתובבו באותה החברה. הם בני אותו הגיל, בשנות הארבעים הראשונות שלהם. אך כעוד שש"י מאיר נראה כאדם בגיל-העמידה, נראה ליפסון צעיר בעשר שנים מגילו. לבוש כנערי-זוהר תל-אביבי, שזוף וחטוב.

חומס אחד לארבעה

ליפסון למד בארצות-הברית מלונאות ועסקי-מיסעדות וחזר לישראל בתחילת שנות ה-70. הוא

איי-אפשר לנקום במיליארדר!

התוכנית. הוא אמר לי שעיסקי מיסעדות נראים לו כרוכים ברמות, וזה עסק קשה. כשסיפרתי על-יך לש"י, הוא אמר לי: תעזוב אותו, אנחנו ביחד נונים את העסק! ב-1975 נפתחו ככולבו ארבע מיסעדות. הביקתה ועל-יבאבא בתוך החנות עצמה, מיסערת תל-אביב הקטנה כמלון שלום והדראגסטור, שעמדה להיפתח בכיכר-אתרים, במי קום שבו נמצא היום הקולוסיאום. כל המיסעדות הללו היו בנייהו של ליפסון. הן היו הבייבי של ש"י מאיר. לא היה יום שהוא לא ביקר בעצמו במיסעדות, ולא טיפן אליי כלילה לדבר על הרווחים, מספר ליפסון, הוא התעניין בכל דבר!

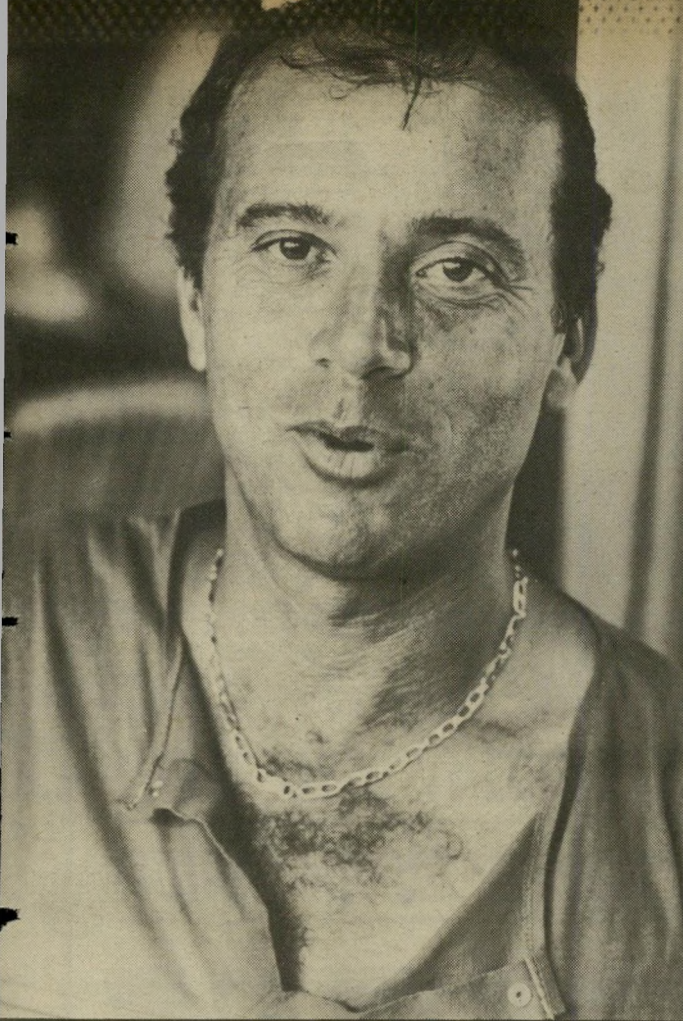
גם הידידות שבין ליפסון והבוס שלו הלכה והתהרקה. אני הייתי כמעט החבר היחירי שלו. כל שבת הוא היה בא עם המישפחה לווילה שלי בהרצליה-פיתוח, והיה מביא את הסיי רים עם הצ'ולנט. לפעמים הוא הת' ייאש לטלפן, ואז הילדים שלו טלפנו אם הם יכולים לבוא אלינו. אני לא יכול לומר שהוא האיש הכי משעשע שאפשר לבלות בחברתו יום שלם, אבל הוא היה הבוס שלי, והיה לי רספקט אליו. היינו גם הולכים למסיבות ביחד, והיינו לומד שהוא האיש הכי משעשע באשר לבלות בחברתו יום שלם, אבל הוא היה הבוס שלי, והיה לי רספקט אליו. היינו גם הולכים למסיבות ביחד, והיינו לומד שהוא האיש הכי משעשע באשר לבלות בחברתו יום שלם, אבל הוא לא יכול היה להתקדם

נתקבל לעבודה כמלון שרתון. כאשר הכיר אותו ש"י מאיר, הוא נרלק לרעיון חדש. עלה ברעתו כי בעזרתו של ליפסון יוכל לפתוח ענף חדש לכולבו, ענף שיהיה בלעדי לו, שבו יוכל להתגאות ולהוכיח לאביו כי גם הוא יכול להצליח בעסקים כבחות עצמו. הוא חשב על רשת של מיסעדות, אימפריה שיקים כמו ידיו, בעזרתו של ליפסון.

עד לאותו זמן פעלו ככולבו שלום כמה מיסעדות, אך כולן היו מוכרות לאנשים ששילמו דמי- שכירות עבורן. כאשר הכיר את ליפסון, החליט ש"י לשנות זאת. הוא עמד להתמנות כמנכ"ל הכולבו, וביקש מליפסון לעזוב את עבודתו בשרתון, ולבוא לעבוד אצלו כמנהל מחלקת המיסעדות.

הוא אמר לי שבגלל ראשי המחל- קות האחרים, לא יוכל לשלם לי משכורת גדולה, אבל הבטיח לי 3% מהרווחים אחרי ההוצאות, ואמר כי אני ארוויח אצלו עוד הרבה כסף, מספר ליפסון. כבר אז ראיתי שיש לו התכונה הוואת של הסכנות, אולי קמצנות. הוא היה, למשל, חומס אחד לארבעה אנשים, אבל התפתיתי ועברתי לעבוד אליו.

כאשר מוטקה מאיר, אביו של ש"י, שמע על התוכנית, הוא בא אליי וביקש ממני לשכנע את בנו לזנוח את

במשכורתו ככולבו. הוא היה רגיל לתנאי-חיים אמריקאיים, ומשכורתו פשוט לא הספיקה לו. הוא אומנם עשה עסקים מן הצד, קירם את עסקיה של קונדיטוריה מסויימת וקיבל אחוזים מהמכירות. עשה עוד עסקים שהיו ידועים לבוס שלו, אבל כל זה לא הספיק לו. ואז קיבל הצעה מפתה להיות שותף במיסערת ספארי, בכי כר-אתרים, ממש מול הדראגסטור שניהל עד אז. הוא החליט לקבל את ההצעה.

מסיבה שכזאת...

הרי שסיפרתי לש"י שאני עובד, קרה פיתאום משהו שני פל עלי כמו פצצה. ש"י התלונן במישרה נגדי, ואמר ששחטתי כסף באיומים מהקונדיטוריה, ומעלתי בא- מונה כאשר קיבלתי אחוזים, מספר ליפסון.

הוא נעצר לתישעה ימים, והרגיש כאילו כל עולמו נחרב עליו. אני באתי מאמריקה, עם אשה אמריקאית, ואני לא רגיל לעניינים כאלה. עבירה של סחיטה באיומים זה דבר של מאפיונרים! כל-יך התביישתי, שלא יכולתי להסתכל לאנשים בעיניים. מכרתי אפילו את הווילה שלי בהרצ- ליה בהפסד, כי התביישתי!

אחרי ששוחרר ממעצרו, מיהר ליפ- סון ללכת אל הבוס שלו, לברר מה קרה. פגשתי אותו בחניה שלי ביתו, ושאלתי אותו מדוע הוא עשה את זה והוא הביט בי ואמר: תשמח שלא הגשתי נגדך תלונה על אונס! חשבתני על כך אחר-כך, והגעתי למסקנה שהוא התכוון לזה שרקדתי עם אשתו באיזו מסיבה. את יודעת, מסיבה שכזאת... רמז ליפסון.

גם אשתו של ליפסון ניסתה לרבר על ליבה של נילי, אשתו של ש"י. היא באה לביתה, הביאה לה זר-פרחים, וביקשה שתתערב לטובת ליפסון. אני לא יכולה לעשות כלום, אמר נילי מאיר. בעלי ממש השתגע בעניין הזה!

נגד ליפסון הוגש לבסוף מישפט פלילי, והוא הורשע בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. העונש שהוטל עליו היה קנס ומאסר על-תנאי, והוא עירער לבית-המישפט העליון. בעיר- עור זוכה מן העבירות של סחיטה באי- מים, ועונשו הופחת. אני החלטתי לנ-